

“Stevenswee(r)tjes” is een uitgave van de Stichting Dorpsraad Stevensweert
www.dorpsraadstevensweert.nl - info@dorpsraadstevensweert.nl

In gesprek met Thom Cloosen

In het eerste voorjaarszonnetje van 2021 spraken we met Dhr. Thom Cloosen. Op veilige afstand, buiten in de tuin, hadden we een mooi gesprek met als rode draad muziek en het verenigingsleven.

Thom werd geboren op 31 januari 1938 in Stevensweert. Het gezin Cloosen bestond in die tijd uit vader, moeder en zeven kinderen. Vader Cloosen was een zeer gelovige man. Meerdere malen bracht hij een bezoek aan de bedevaartsoorden Santiago da Compostella, Rome en Pater Damiano. Het geloof speelt nu ook een belangrijke rol in het leven van Thom, zo was hij enkele jaren penningmeester van het kerkbestuur. “In die tijd was een functie in het kerkbestuur gekoppeld aan een functie in het schoolbestuur. Ik kom nog altijd in de kerk, tijdens de mis verzorg ik de collecte.”

Muziek als rode draad.

Muziek heeft altijd een rode draad gevormd in het leven van Thom. “In 1946 ben ik als jongetje van 8 jaar oud begonnen op de bugel. We kregen les van Dhr. Twan Clerx, de koster van het dorp. Twee avonden in de week hadden we les in de basisschool. Later ben ik overgestapt naar tuba en toen er een tekort kwam aan basisten, zei mijn vader: “Daé van os, daé kan det.” Sindsdien speel ik bastuba.”

Halfweg

“Ik was ook trommelaar bij de schutterij. Wij woonden hier vroeger eigenlijk op de grens, “Halfwaeg”. De drie bomen, hier voor ons huis, vormden deze tweedeling. Richting het kanaal begon het Eiland, woonde je daar, dan ging je bij de schutterij. Richting het dorp hoorde je bij de harmonie. Ik moet een jaar of twintig zijn geweest toen hier verandering in kwam. De toenmalige voorzitter van de harmonie, Piet Brentjens, trok de stoute schoenen aan, hij ging als schutter bij de schutterij. Vanaf dat moment was het ijs gebroken. Het maakte niet meer uit waar je woonde in het dorp om lid te worden van een bepaalde vereniging.

“In 1960 ben ik prins carnaval geweest.

In die tijd was het de gewoonte dat de prins en de raad van elf bestond uit vrijgezellen. Door de leden van de Raad van Elf werd Annie gevraagd of ze prinses wilde zijn. Tijdens die carnaval heb ik voor de eerste keer gedanst met Annie, zij was mijn prinses. En kijk eens hier 61 jaar later, en al 55 jaar getrouwd met deze lieve vrouw

Diensttijd.

Toch heeft de bastuba het uiteindelijk gewonnen van de trom. Tijdens de diensttijd kwam er een vacature voor bassist bij de militaire kapel in Assen. Deze sollicitatie pakte positief uit voor Thom. De wat onzekere toekomst als beroepsmuzikant, maar nog belangrijker, zó ver weg zijn uit zijn geliefde Stevensweert weerhield hem ervan de baan te aanvaarden.

Thom ging in Echt naar de Mulo waar hij de opleiding boekhouden en loonad-

ministratie heeft afgerond. “Mijn eerste baan was loonadministrateur bij een bouwbedrijf. Later ben ik gaan werken bij Muziekcentrale Adams in Thorn. Daar heb ik heel graag gewerkt. Ik verzorgde daar onder andere de inkoop van de muziekinstrumenten. Hierdoor kwam ik op veel internationale muziekbeurzen. We hebben daar veel verschillende bekende muzikanten ontmoet. Communicatie was erg belangrijk. Ik moest voor deze baan mijn talen goed beheersen, Duits, Engels en Frans”

Sigaretten

Als bassist is Thom altijd zeer waardevol geweest in verschillende amateurorkesten. Maar ook werd hij als reservist ingezet bij de militaire kapel in Assen tijdens Taptoe Delft. Toen Dhr. Twan Clerx stopte met lesgeven bij de harmonie, nam Thom deze taak op zich. “Dat was toch een mooie tijd. Elke week had ik hier een groep van tien jongens bij mij in de garage zitten. “waat ein prengel!”

“Tijdens één van deze repetities gaf ik aan om te beginnen met spelen maar er kwam geen klank. “Enne jónges, waat is det?” “Thom, wer beginne neet mit sjepe veur det wer ein sigaret kriege”. Er was geen keuze, de jongens kregen een sigaret en er werd gerepeteerd dat het een lieve lust was. Na de repetitie was de garage blauw van de rook. Het allermooiste is dat al die jongens altijd lid zijn gebleven van de harmonie.

Zelf ben ik ook nog steeds actief op de bas. Acht jaar geleden ging het spelen ineens moeilijker. De huisarts zei toen: “Meneer Cloosen, u moet stoppen met roken anders speelt u niet meer lang op de bastuba” “Hoe ik het gedaan heb weet ik nog steeds niet, maar ik ben meteen gestopt met roken. In mijn laatste pakje stopte ik een briefje, daarop schreef ik de dag en het uur dat ik was gestopt. Ik gooide het doosje boven op de keukenkast, niet wetende dat er een kier tussen de kast en de muur zit, daar, ergens achter de keuken ligt dat pakje sigaretten nu.” Als het aan Thom ligt wordt er nog lang muziek gemaakt op “Halfwaeg”.

Kruis halfweg

Het kruis halfweg heeft voor de Stevensweertse bevolking een bijzondere betekenis. Het kruis wordt zo

genoemd omdat het halfweg ligt tussen de kern Stevensweert en de buurtschappen Brandt, Eiland en Bilt. Bij een begrafenis van een inwoner uit deze buurtschappen werd het stoffelijk overschot door de pastoor met misdienaars afgehaald bij kruis halfweg. Als er een nieuwe pastoor werd benoemd, dan kwamen kerkbestuur, parochianen met misdienaars in processie, met harmonie en schutterij de nieuwe pastoor inhalen bij kruis halfweg en ontving hij hier de herdersstaf met schepje, om hem vervolgens naar de parochiekerk van H. Stephanus te begeleiden. Jarelang werd op palmzondag bij het kruis de palm gewijd.

Tot 1950 stond er rondom het kruis een ijzeren hek met aan de voorkant een poortje. Toen dat versleten was, werd er met medewerking van de families Cloosen en Tubée een laag muurtje gemetseld en een hoger muurtje in de vorm van een bidstoel, met daarin een offerblok.

Het onderhoud van het kruis is in handen van Thom Cloosen. Drie generaties lang werd en wordt het kruis door één familie onderhouden.

Op de voormalige boerderij Rutten en nu woonhuis van de familie Meuwissen, Nieuwendijk 30, is op de witte gevel de naam Halfwaeg aangebracht.

Zwarte staande steen

Ukomt er ongetwijfeld elke dag langs. Maar hebt u zich wel eens afgevraagd wat dit zwarte monumentje voorstelt? Dit monument herinnert aan de zelfstandigheid van de gemeente Stevensweert. De laatste dag van de zelfstandige gemeente Stevensweert eindigde op 31-12-1990.

Op 01-01-1991 was de herindeling met Maasbracht, Ohé en Laak en Linne een feit en was er sprake van de gemeente Maasbracht, nu 30 jaar geleden. Deze zwarte staande steen heeft aan beide zijden afbeeldingen uit de geschiedenis van Stevensweert.

◀ Aan de voorzijde van dit monument zijn afgebeeld: het wapen van de graven Van den Bergh, in de 16de en 17de eeuw Heren van Stevensweert; het zegel van de Schepenbank met het wapen van de Heren van Pietersheim, in de 13de eeuw de eerste heren van Stevensweert; de vestingwerken van Stevensweert, aangelegd door de Spanjaarden tijdens de 80-jarige oorlog; toren van het kasteel; St. Stephanus, patroon van de parochie met op de achtergrond de Maas.

▶ Aan de achterzijde treffen we het wapen van de graven Van Hompesch aan, in de 18de eeuw heren van Stevensweert; een zeilboot als teken van de recreatieve mogelijkheden op het Eiland in de Maas; een baggermolen als symbool van de ingrijpende ontgrindingen waar Stevensweert mee te maken kreeg; brug over de

Oude Maas (1882-1973); kanon bij de Maaspoort en de datum 31-12-1990 met hier ook op de achtergrond de Maas.

De steen is geleverd door de firma Smeets Verheggen te Maasbracht en de voorstelling is van de hand van beeldend kunstenaar Henny Joris te Herten.

Dankzij de sponsoring van SIMONS Truckservice in Echt en MONOLIET in Stevensweert kunnen wij dit jaar de "Stevenswee(r)tjes" op papier weer bij alle mensen in Stevensweert bezorgen. Mede namens de bewoners hartelijk dank!

Interview met Luc Graus

Een heel bijzonder interview in deze corona-tijd. Luc staat op het punt vader te worden van een zoon. Daarom is dit een interview op afstand.

Luc en de schutterscompagnie.

Luc's vader en zijn grootvader waren betrokken bij de schutterij, dus bleef er voor hem maar één vereniging over. Hierin bleek zijn passie naar voren te komen. Hij heeft het hele scenario van deze vereniging doorlopen, van bordjesdrager en trommelaar naar secretaris van "Schutterscompagnie Sint Rochus". In 2016 deed Luc een gooi naar het koningschap. Helaas bleef de 'vogel' hangen aan een vrij dun draadje. Luc nam zich de tijd, zodat de 'vogel' naar beneden kon komen, maar die bleef boven.

In 2018 lukte het wel om koning te worden en zijn vriendin Danielle werd koningin. Sta je onder de buks, merk je het niet, maar het gejuich op de achtergrond betekende dat de 'vogel' gevallen was. Bij het uitzoeken en maken van de kleren hebben zij zich laten leiden door de Spaanse invloeden en aangepast aan de kledij van het gilde. Luc vertelt vol passie dat hij en Danielle allebei het gehele jaar genoten hebben van de belangstelling, ook van het enthousiasme van de mensen langs de kant.

Het OLS in Ophoven en het ZLF in Nieuwstadt noemt hij als hoogtepunten. Jammer dat de juryleden in België een andere kijk hebben op de kleding, want daar vielen ze buiten de prijzen.

De Slag om Stevensweert.

Door de belangstelling van de "Schutterscompagnie St. Rochus" om de "Slag om Stevensweert" uit te beelden in 2016

kwam voor Luc een volgende droom uit: hij kwam terecht in een volstrekt onbekende wereld van re-enactors, een jongensdroom, die toen werkelijkheid werd. Hij denkt nog altijd met genoegen terug aan de lange voorbereiding, om in twee dagen een "Slag om Stevensweert" uit te beelden in woord en gebaar. Vooral de belangstelling op 17 en 18 september 2016 was enorm, een kleine 10.000 mensen vonden de weg naar de vestingwerken, een nieuw spektakel was geboren en heeft de "Vesting Stevensweert" weer eens op de kaart gezet. Velen herinneren zich de kanonschoten, het optrekken van de kruiddampen, de aparte geur van het kruit. Indrukwekkend was het geluid van de diepe

trommen en de legers te voet of te paard in de nauwe straten. Geweldig was het tentenkamp vlakbij de vestingwerken. Iedereen kon met eigen ogen zien hoe de mensen vroeger, rond 1700 leefden.

Door de medewerking van heel veel vrijwilligers slaagde dit festijn, want om zo iets te organiseren heb je de hulp nodig van veel mensen. De schutterscompagnie is daar nog altijd heel dankbaar voor. Een spektakel was het, een ervaring die de moeite waard was om te herhalen, echter... de geplande herhaling valt in 2021 in het water en kan helaas niet doorgaan vanwege de ons maar al te bekende corona-maatregelen.

In oktober 2020 wordt een klein gedeelte van de Slag om Stevensweert uitgebeeld op de vestingwerken, die hier uitermate voor geschikt zijn. Jammer dat belang-

stellenden op afstand gehouden moesten worden. Door die samenwerking met de re-enactors in 2016 heeft Luc belangstelling gekregen voor deze groep en zich aangesloten bij een van de 20 groepen, die regelmatig een weekend er op uit trekken in binnen- en buitenland. Het is een grote familie die op geregelde tijden elkaar ontmoet. In Nederland zijn naast Stevensweert, Groenlo en Bourtange ook andere plaatsen waar ze acteren, want het is en blijft een spel dat vooral geënt is op de 80-jarige oorlog.

Tweede wereldoorlog

Een derde hobby van Luc is de Tweede Wereldoorlog. Dankzij zijn oma uit Schilberg en ome Toon van het Eiland, is hij hier over gaan lezen. Later heeft hij veel films gezien. De hobby is echt tot leven gekomen met een motor uit de periode 1940-1945. Door zich ook bij deze avonturiers aan te sluiten, zien ze elkaar in de weekenden bijv. in Arnhem. Avontuurlijk is het bivakkeren zeer zeker. Voor Luc wordt een droom werkelijkheid.

Video's:

Slag om Stevensweert 17 september 2016
<https://www.youtube.com/watch?v=SAC1178iIRY>

en
 Droneoverzicht Slag om Stevensweert 2016
<https://www.youtube.com/watch?v=laCKcUqGFWA>

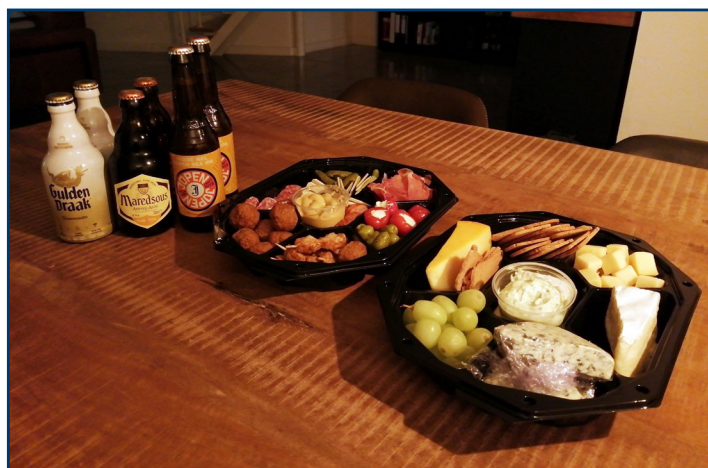
6107 Culinaire

De vorige keer schreven we al dat er genoeg te doen is in Stevensweert. Zelfs in deze tijd. Vandaag zoomen we in op één van de talrijke horecagelegenheden die ons dorp rijk is.

Ok tijdens de lockdown staat Friture Ritho voor uw klaar met frites en een keur aan snacks, waaronder het wereldberoemde zuurvlees. Het is u verder vast niet ontgaan dat u de grootste pannenkoeken van Limburg bij Pannenkoekenrestaurant 't Eiland kunt krijgen. Maar misschien weet u nog niet dat u bij De Beertuin terecht kunt voor complete afhaalmaaltijden. En dat Chambor de meest creatieve, ambachtelijke pizza's uit de oven tovert. Wilt u zich thuis even chef de cuisine wanen? Dan zorgt Herberg Stadt Stevensweert ervoor dat uw smaakpapillen niets te kort komen. Voor een voor-, hoofd- of nagerecht hoeft u niet eens de deur uit: In 't Brookx en De Veldpoort bezorgen zelfs op 't Brandt aan huis. Als u wat sportiever bent aangelegd, verrast de Hompe-sche Molen u graag met een broodje of koffie to go. Loopt u langs de Maas terug, dan is de Maaspoort een goede volgende pitstop. Vanzelfsprekend verzorgd Partyservice Tonnaer – al jaren een begrip – in deze tijd even goed voor uw uitgebreide koude en warme buffetten van A tot Z.

Uw verslaggevers hebben hun goede voornemen om dit jaar het nuttigen van alcohol en al het ander lekkers dat Stevensweert te bieden heeft te matigen precies 17 dagen volgehouden. Niet lang daarvoor lanceerde Grand Café 't Aod Klooster namelijk hun nieuwe borrelplank. Uit puur journalistieke overwegingen zagen uw verslaggevers zich dan ook genoodzaakt dit culinaire hoogstandje langs de meetlat te leggen. De presentatie van de overigens door uw verslaggevers zelf bekostigde borrelplank, zoals te zien is op de foto, is goed. De borrelschaal kan meteen de tafel op en is daarom uitstekend geschikt als die ene toegestane persoon op bezoek komt. De bieren lopen op in 'zwaarte' en de altijd nuchtere reporters besluiten te beginnen met de Marredsous Blond. Onder het genot van

de charcuterie bestaande uit vers gesneden prosciutto, gedroogde chorizo, oud Hollandsche gehaktballetjes, kipspiezen, grillworst en gevulde groenten vangt de avond aan in een ontspannen ambiance. Uw reporters worden met dit enorme smaakpalet heen en weer geslingerd tussen verschillende culturen en laten zich in vervoering brengen door het bourgondische karakter. Het bier laat zich uitstekend combineren met het eerste gedeelte van de borrelplank en de eerste fles behoort dan ook snel tot de voltooid verleden tijd.

Na de glazen zorgvuldig te hebben uitgespoeld wordt de tweede gang van de avond gepresenteerd in de vorm van Jopen Mooie Nel IPA. De favoriete gedeeltes van de borrelplank beginnen leeg te raken en de aandacht wordt verlegd naar nieuwe smaakgebieden, de uitkomst is een melange tussen de gevulde groenten, toastjes met lichte kazen en romantische blikken... We dwalen af! De combinatie van zoet en zuur is uitstekend en de borrelplank bevat voor elk wat wils. Intussen gaat op de televisie een voetbalwedstrijd voor de KNVB beker verder en eens te meer blijkt dat de combinatie van de juiste speciaalbiere met verschillende hapjes een goede is.

Als koene ridders gaan uw verslaggevers ook de Gulden Draak te lijf. Het slotstuk in de bierreeks van vanavond kent een percentage dat menig wielrenner schrik aanjaagt: 10,5%. Toch weten onze Zuiderburen dat feilloos te maskeren. Of dat aan de hoeveelheid mout (drie keer zo veel als in een gewone pils) ligt of aan de impact van

zijn voorgangers deze avond laten we in het midden. Buiten kijf staat in ieder geval dat dit gerstenat zich prima laat combineren met het laatste deel van de borrelplank: de kazen. Waar de oerdegelijke Goudse kaasblokjes nog herkenbaar in de mond liggen, voert de exquisite Brie ons in gedachten mee naar diens geboorteplek Île De France, meer bepaald Seine-et-Marne.

Terwijl Feyenoord op TV worstelt met SC Heerenveen, kan het contrast met de situatie aan de eettafel haast niet groter. De pittige, groen met witte smeerdip gaat er in als Gods woord in een zonderling en is exceptioneel te combineren met het zoet van de witte druiven uit eigen tuin. Intussen is de Gulden Draak bijna verslagen. Om de genadeklap toe te kunnen dienen, laven uw verslaggevers zich nog aan de blauwe schimmelkaas uit Rocquefort-sur-Soulzon in de Aveyron. Dat bleek een juiste keuze. Deze tongstrelende schapenkaas vormt een perfecte afsluiter van de avond.

Of u nu zin heeft in de Italiaanse pizza's van Chambor, de uitgebreide mogelijkheden bij De Beertuin, het gemak van een lekkere maaltijd aan huis door De Veldpoort of In 't Brookx, een ouderwets goed frietje van Friture Ritho, de gerenommeerde specialiteiten van Herberg Stadt Stevensweert, een smaakvolle pannenkoek van Pannenkoekenrestaurant 't Eiland, een tappas buffet van Party Service Tonnaer of een broodje op de vuist bij de Hompe-sche Molen of De Maaspoort: steun in deze moeilijke tijden de lokale horecaondernemers en bestel lokaal. Op die manier kunnen we straks in betere tijden samen blijven genieten van onze culinaire toppers.

Disclaimer: de recensie zoals deze beschreven staat is volledig subjectief en laat zich mede kenmerken door de ambiance gedurende de avond. De druk om recensies te schrijven over maar liefst drie speciaalbiere in slechts één avond heeft uw reporters doen lijden aan het zogenoemde SSSS (Stevensweertter-Speed-Specialbier-Syndroom).